

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Tovább az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca I-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adandók
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vételnek töl

Virágos kert.

Pécs, 1895. június 6

(* *) Ma-holnap vége az iskolai évnék. a most folyó záró vizsgálatok után bezárulnak az iskolák kapui. Szokás ilyenkor „Tanév végén“ „A szülők figyelmébe“ felirati cicerós cikkelyekben egy rakás jó tanácssal kirukkolni a nagy közönséghez, melyek évről-évre ugyanazok, de hát az a szomorú a dologban, hogy senki sem fogadja meg.

Nemzeti kulturánk életadó melegágyát iskoláink képezik, innét kerül ki az a virágos kert, melyet magyar ifjúságnak szeretünk büszkén nevezni. Egy emberöltő vészelt el ebből a virágos kertből, melyet agyonkiséreltek a tanúgyhoz éppen nem értő kontárkezek. Ekkor kapott lábra a magyar zsrnalisztikában folyvást szidni a fiataltságot, mely léha, nyám-nyám nemzedék, olyan mint a rendszer, mely rájuk nehezedik.

Hála a jobb sorsnak, reményünk éledni kezd, a mit azonban korántsem a vezető férfiak bölcsességének, a kapkodó rendszertelenségnek tudunk be; hanem a haladó korszellem megnyilatkozásának tartjuk azt az energikus erőt, a szépre, jóra való hajlandóságot, a büszkeséget és igyekezetet, mely mostanság ifjúságunknál minden téren észlelhető.

Nagy általánosságban csak jót és dicséretet mondhatunk a jövő nemzedékről; éppen azért e helyütt kivételképpen eltérünk a szokásos sablontól, és a helyett, hogy a szülőket molesztálnók holmi pedagógiai jeremiákkal, a pályaválasztás előtt álló ifjúsághoz szólunk, azokhoz az ifjakhoz, a kik sikeresen keresztül estek az érettségén.

Nem szorul bizonyításra, hogy a pályaválasztás az ifjunak a legelső és legnehezebb kérdése az életben, ettől függ egész sorsa, szerencséje, vagy szerencsétlensége. Mert a jelenen épül fel a jövő. Ne bizza tehát sorsát senki a véletlen esélyeire; mert a ki gondtalanul halad előre,

azt földig veri az esetleg bekövetkező szerencsétlenség, mivel nem gyűjtött erőt és kitartást annak elviselésére, nem lehetett elkészülve reá. Az akaraterő, a megfontoló előrelátás, ha nem is veszi mindig előre észre a veszélyt, akad nála védelem mindig, ha véletlenül lepi is meg.

A pályaválasztásnál hallgassátok meg vezetőket, a tapasztaltabbak jó tanácsait; de azért járjatok a magatok lábán, gondolkozzatok a saját fejetekkel. Így fogjátok megismerni az életet és annak utait és nem ragadnak el a szenvedélyek, nem törnek meg a megpróbáltatások, mert az az ember, a ki tapasztalatokra támaszkodva halad előre, bizonyosan boldogulni, céljához jutni fog.

Boldog ember az, a ki helyesen használja fel életét, a ki minden órának leszakítja a virágát, mindennap elvégzi a maga kötelességét, mert megszállja az elégedettség boldog érzete. Nem az él sokat a földön, a kinek magas életkor jutott osztályrészül, hanem az, a ki minél többet tett az emberiség, közelebből barátja, szülőföldje boldogítására. Sok rövid életű ember hirneve, mit nagy tettei által épített, századokig él és élteti őt, míg annyi sok, tétlenségben lesiklott hosszú élet az örök feledékenységbe merült, mintha egy percig sem tartott volna.

Vigyázzatok arra, hogy míg elméteket élesítitek, a tudományban buvárokodtok, el ne feledkezzetek szívetekről! Elfásul, eltompul a szív, ha nem foglalkozunk vele. Pedig mindannak, a mi az életet igazán érezteti velünk, szívünkben van a székhelye. Mit ér neked a tudomány, ha örvendezni és busulni nem vagy képes? Az érző szívű embernek sokkal edesebb boldogságot nyújt az öröm és az érző szívű ember bánata hamarabb mulik el, a könyvek szívérványa vágja ketté lelke egén a felhőket és a szeretet meleg napja deríti fel arcát.

Legyen a szerénység fő ékességtek. Nem abban áll az érettség, hogy nagyképpen felütve fejünket, nyeglén üzzük mindazt, a mi az idősebbeknek szabad. Az ifjukorból a férfikorba nem lehet átjutni ugorva, a természetes, fokozatos fejlődés útján csendesen kell azt elérni. A ki az

elbizakodott czvikkeres majmot meglátja, utálattal fordul el tőle, az üresfejű tudós pogyászszal hengegő ficsurtól; a szerényen törekvő pedig hamar célhoz jutva, megkapja a jutalmat és az elismerést. A ki léhán hajhászsa a feltűnést, lenézi azt a józan ember, a ki pedig szerényen, de erős akarrattal munkálkodik, önmagától feltűnik. Lám, a hirtelen előtűnő meteor mindjárt lehull: a lassan feltűnő nap pedig biztosan futja végig fényes pályáját.

A kik már most a szülői házat, az édes anyai karokat elhagyjátok, ne feledkezzetek meg soha egy percre sem arról, hogy van egy másik édes anyátok, a ki most hi benneteket, hogy ő iránta való kötelességteknek is megfeleljetek. Ez a ti szép hazátok, melyben születetek, melynek levegője életet, kenyere táplál; „mely ápol s eltakar.“ Ki nem képes azt átézni, mivel tartozik gyermek az anyjának, honfi a hazájának? Ki nem érzi a boldogságot, melyet békében hazánk ezer javai nyujtanak és kit nem gyújt lángra a lelkesedés, ha csak gondol is arra, hogy hazájának életével is tartozik? Nincs ilyen egy sem a magyar ifjak közt, a hazaszeretetre nem kell őket oktatni, anyjuk tejével szívták azt magukba.

Egyik év a másik sirját ássa, helyünket ti foglaljátok el. Adja az Ég, hogy az a stréber, mihaszna nemzedék bennetek ne leljen folytatást, hogy ti igaz fiai legyetek hazátoknak, a kikből egész férfiak válnak és dolgozók. Ugy legyen!

A sertésjárványok ellen.

Most, midőn a kőbányai sertésjárvány világra szóló kalamitása az egész ország sertésenyésztőit rettegésben tartja, érdemes körülnézni és kutatni, hogy vajjon mikép terjedhet ily nagy mértékben a veszedelem, melyhez foghatóról nem tud Magyarország sertésenyésztési története.

Miképpen minden modernebb fajtájú háziállatunk, úgy nemesebb sertéseink is nagyon hajlandók a betegségekre és a kórmező tényezőknél felette kis fokban képesek ellentállni. Ehhez járul a termé-

barátom, akár egy husz éves gyerek! — Igen balga gyermek voltam akkor, midőn kaspénz gyanánt fogadtam mézes szavait; balga, buta gyerek voltam.

Elesaptak! Megfomstottak kedves eszókázásomtól künn az előszobában enyeleghetni a közönséggel. (Egy szemtelen ujságollózó a multkor azt gorombakodásnak nevezte)... Könyvek hullanak e papírra... Elkövetkezett a nagy pillanat... Előre háromszázötven vitézem. (Azaz, hogy ott vannak a teins vármegye kasszájában.) Meg kell hát halni?... Hadd lássa akkor az a német, hogy amit ő megcselkekedt huncut háromszáz zsoldossal, azt én egymagam megcselkekszem...

Ápril 12.

Megvan! Megvan! Nem a pénz, hanem a bossu eszköze. Még tegnap én akartam meghalni, ma pedig meghalt az x. i. képviselő. Uj választás lesz ott. Ütött a bossu órája. — De hol is voltak addig szemeim! Nem láttam mily csuf, önső célt követek? Szégyeld magad Szorgos János! Piruljon orcád. — Mily szívélyesen fogadtak odaát. Peresé a régi renomé. Midőn előadtam panaszomat, nyájias részvétől, biztató szóval nyugtattak meg! S te esen emberek ellen harcoltál eddig! Te Szorgos János! De most lehullott a hályog pilláimról.

En, aki ösmerem őket, kiáltom: absug mamelukok! Le veletek, ti pénzsopók, akarom mondani, vagyis akarom irni vérsopók!

Éljen a szabadság! Éljen a pénzgyenyelőség, a bruderschaft.

Le az adókkal. Követelem, hogy a bor árát szállítsa vissza az 1820 ki árra. Éljen!...

Ápril 18.

A multkor a szokogástól nem tudtam magass-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy kortes naplójából.

Március 15.

Oh háládatlan, elfajzott emberek! Ez tehát jutalma tizenöt évi önfeláldozó szolgálataimnak? Igen; hálátlansággal fizet a világ s azt én most legjobban magamon tapasztalom. — Számadást mernek kérni tőlem, tőlem, ki a szinaranynál tisztább vagyok. Nem akarják megfizetni azt a háromszázötven forintomat, melyet a saját zsebemből, — becsületekre mondom, — adtam ki a legutolsó választásnál. Igaz, régen volt, már három éve, de hát hibául róhatják-e fel nekem, ha nagylelkűen, türelmesen, teljes bizalommal vártam, míg... Számadást mernek kérni tőlem, a volt főkortestől. De, mikor elvesztettem azt a rongy irka firkákat, mikor vak, hiszékeny bizalmamban belelöktem véletlenül a kályhába, (ast hittem adóvégrehajtási iverk), becsületekre mondom.

„Igen sajnáljuk kedves barátom, de akkor be fogja látni, hogy...“ De mikor én semmit sem látok be. Hogy is láthattam volna, hogy azokat az irka firkákat löktem be a kályhába, mikor részeg voltam.

„Tessék akkor uj számadásokat kiállítani, felszerelve a szükséges nyugtákkal...“ No az kellene még csak, hisz akkor a helyett, hogy én köve telnék 350 frtot, rajtam követelnének háromszorannyit a kocsmárosok.

„De mikor...“

„Igen sajnáljuk!“

Tehát sajnálnak, sajnálnak! Mintha bizony nékem művelt irodaszolgának a tek. vármegyénél, az ő sajnálatok használna valamit. Ha még nem volnék oly művelt... Igy én sajnálom, nem őket, azt meghiheték, hanem a háromszázötven forintomat.

Háromszáz! János! János! Nem emlékezel ennél valamire? De igen, meg van! Leonidas háromszázal esett el valahol Pülánál, no megszegyentem azt a németet, ha ő a mult században meg tudta cselekedni ezt, hadd lássa a világ, hadd írják fel ércbetűkkel azok a történések, hogy Szorgos János Baranyavármegye valóságos hivatalnok a megyei főkortes az Ur XIX. századában Sopiana városánál háromszáz „ötven“ tribunussal vészelt el.

Ápril 4.

Leveleimet fölbontatlanul küldik vissza; azt hallom, untatja őket a dolog. Meghiszem, — engem is untat.

Ápril 9.

Nem köszönt! Tehát annyira vagyunk már! Az, ki elébb, ha meglátott, már messziről „Kedves öregemnek“ szólított, most még alázatos köszöntésemet sem fogadja. — Még egy végső kísérlet teszek; még egy kirohanást — azután elesem háromszáz ötven tribunussal együtt.

Ápril 11.

Elbocsájtottak a szolgálatból. — Hab! Huh! azt mondják, hogy nem vagyok öregségemnél fogva képes hivatalos teendőimet kellőleg ellátni. Én? Nem lennék képes! Én Szorgos János! — Hát a mult választásnál, midőn meglétt az a fránya mameluk választva, nem maga a főispán ő méltósága veregette meg a vállamat, mondván: Maga olyan fűrge

szetellenes, tulhajtott táplálás, a természetestől nagyon különböző elhelyezés, azóval a szervezet erősítésére egyáltalában nem alkalmas életmód és tartási viszonyok.

A megbetegedéshes eképpen rendkívül fogékonyvá lett szervezetet elárastjuk még természetellenes és romlott takarmányok mérgeivel, beoltjuk bakteriumok vírusaival is s astán még csodálkosunk, hogy nyájainkat majd az egyik, majd a másik véss pusztítja. Elárastjuk az országot derűre borura, minden elővigyázati intézkedés nélkül külföldi állatokkal, a melyek ugy hosszú magukkal a különféle nyavalyák csiráit, a mint annak idején az idegen venyige a filloxerát. Túrjuk, hogy herélők és miskarolók, diasnókupek és sertéssel házalók keresztül-kasul járnak az országot s terjesztik a ragályt, mely ellen annyi költséggel, annyi jóindulattal, annyi fáradsággal küzdünk.

Hogy a csordultig telt pohár még keserűbb legyen, a külföld aiet ránk fogni, hogy a ragályok melegégya mi vagyunk s ujjabb és keserveőbb sorompókat állít állataink bevitele elé, hogy így a gazda állattenyésztésétől várható jövedelme is kétségessé váljék.

El kell azonban ismernünk, hogy sok nagy és megbocsáthatatlan hibát követtünk el. Oly hibákat a higiénia ellen, a melyek megbozozatlanul nem maradhattak. Oly bűnöket a tenyésztés és állattartás szabályai és törvényei ellen, melyek mint a mérges kelés megórván, most kifakadtak.

Nem lehet mentegődzünk, nem lehet szépiténünk hibáinkat: azért bűnhődünk ugysis leginkább, a miért a multban vétkeinket beismerni nem akartuk s megjavulni hajlandók nem voltunk.

Itt a keserves tanulság — okuljunk. Az állati járványok ellen való küzdelemben nincs erősebb fegyverünk az egészségtan kipróbált teteleinek alkalmazásánál. Alkalmazzuk tehát azokat, az intéző körök pedig intézkedjenek, hogy a sertésjárványok két legveszedelmesebb terjesztőjének, a sertéssel házalóknak és miskarolóknak teljen, tökéletes és azonnal való megbénítása iránt.

Ezek az emberek egész éven át járnak faluról-falura, udvarról-udvarra és a legszorosabban érintkeznek foglalkozásuk teljesítése közben sertésállományunkkal. A lehető legkönnyebben terjesztik a ragályt és elhurcolják sokszor nagyon messze fekvő vidékekre, mert a kellő dezinficiálásról nem gondoskodnak. Amig ezen emberek az országban szabadon minden felügyelet nélkül közlekednek és működnek, az esetleg kiúrt ragályos betegségek terjesztése a lehető legkönnyebben történik.

Véleményem szerint, ha nem is a jelenlegi vész leküzdésének, de egy jövőben kitoró hasonló veszedelmet a házalók és miskarolók működésének szabályozása és ellenőrzése által nagyon meg lehetne előzni.

Monostori Károly.

Hirek.

Pécs, 1895. június hó 6

-- **(A püspök állapota)** című hírünkre, egyik lapársunk félig-meddig rácafol. Azt írja ugyanis, hogy hírünk hamis impresszió alapul s hogy a

tos gondolataimat befejezni. Fajt a szívem az örömtől, könyvek forrása... De nem akarok költő lenni, egy művelt emberhez, amilyen én vagyok, nem illik ez. Igaz! Megküldte a „mi“ jelöltünk (Éljen!) a háromszázötven flórisomat. Még csak számadást sem kért. (Igaz, nem lehetett kíváncsi, hogy mire költöttem azt a pénzt, melylyel őt megbuktatták, — azt írom „megbuktatták“ — a multkor.)

Ápril 20.

A főtisztelendő ur tegnap a lelkemre beszélt, minek folytán ma meggyóntam, amit tíz év óta nem tettem. A Gyuri koma menten kigunyolt, hogy fránya néppárti lettem.

Ápril 24.

Ügy látszik, nem csak a mamelukok haspártján van pénz, hanem az ellenzéki táborban is van éltető erő.

Ápril 26.

Nagy meglepetés ért ma. A központból kaptam levelet, hogy tévedés történt, nem csaptak el a hivatalomból, hanem teljes fizetéssel nyugdíjaztak, ami megkülönböztető. Bocssásak meg ezen kellemetlen félreértésért, nyugdíjamat rögtön folyósítják.

Ápril 30.

Készülünk erősen. Semmi kétség, hogy a kor mánypárt az egyszer megbukik, csak ki ne fogyjon a jelöltünkől a asusz; ez a fő.

Május 4.

A volt principálisom kéretett magához. Röstelkedve említette azt a bagatell 350 forintos tartozásukat s nem csakély ámulatomra mentem a markomba olvasta a 700 koronát, régi keletű, de jó értékű háromszázötven flóres alakjában.

Május 7.

Befolyásos ember vagyok.

püspök a lehető (?) legjobb szinben van s csak egyik-másik éjjelen nem a legjobb nyugalommal alszik s ilyenkor másnap oly törődöttnek látszik, hogy a fölület es szemlélő csakugyan nem a legjobb benyomást szerzi magának. Mi erre vonatkozólag kijelentjük, hogy a püspök egészségi állapotára vonatkozó hírunket „jó késből“ kaptuk s így fön is tartjuk. Egyébként mi örülnénk legjobban, ha főpapunk egészségi állapotáról a legjobbkat irhatnók.

— **(Distornásszat.)** Szép publikum gyűlt tegnap össze a realisták tornaversenyére a tornacsarnok kerti helyiségében. Öt óra felé rázendítette a katonazenekar az első marsot, s párosával megkezdődött a felvonulás. A pécsi főreáliskola összes tanulói egyenruhában tartották meg szebbnél szebb torna és testgyakorlati mutatványait. Kitűntették különösen magukat Lauber Dezső, Visnya Aladár stb. Az egyes tornamutatványok között az intézet kebeléből alakult, Simacsek Alajos ügyes vezetése alatt álló dalárda énekelt a katonazenekar közreműködésével, mi általán tetézést aratott. Még Hemerich Károly tornamesterről nem szabad megfeledkeztünk, kinek az egész ünnepély sikere köszönhető, ki maga is gyönyörű mutatványokkal szórakoztatta a közönséget.

— **(Pécsi pincérek nyugdíjalapja.)** Az országos nyugdíjalapot gyűjtő pincérek pécsi osztálya f. évi június hó 6-án éjjeli 11 órakor a „Hattyu“ vendéglőben tartja első rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1) az előkészítő bizottság jelentése, 2) a tisztikar választása, 3) a gyűjtendő tőke mikénti kezelése s annak felügyelete, 4) egyéb indítványok. Berger Adolf ideigl. elnök, Werkmeister J. felügyelő.

— **(Véletlen gyilkosság.)** Megirtuk a közelmúlt napokban, hogy Katics Andris 14 éves fiu vigyázatlanságból meglötte György nevű bátyját, kit félholtan szállítottak a kórházba. Mint értesülünk, a szegény Katics György tegnap este sok szenvedés után meghalt.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kőkeresztre ujjabb adakoztak: Kainer Katalin 1 frt, Medveczky Gizela 1 frt, Bigetti Laura 50 kr.

— **(Börtönre ítelt ügyvéd.)** Dr. Tersánszky Gyula perlaki ügyvédet a nagykanizsai kir. törvényszék többrendbeli közokirathamis bűntette és becsületsértés vétsége miatt hat hónapi börtönre ítélte. A pécsi kir. ítélőtábla a napokban foglalkozván az ügygyel, Tersánszky börtönbüntetését egy évi tartamra emelte föl.

— **(Nyári nagygyakorlatok.)** A hadügyminiszteriumtól e napokban érkezett meg a hadtestparancsnoksághoz a nyári nagygyakorlatok tervezete, mely még Albrecht kir. herceg életében Pécs környékére volt tervezve. A király akarata folytán azonban megváltozott a terv. Ugyanis a 4-ik hadtest két helyütt fogja megtartani a nagygyakorlatokat még pedig: a 61. dandár Pécs körül, melyen részt fog venni a 23-ik zombori, 52-ik pécsi, és 44-es kaposvári ezred, valamint a Tolnán állomásozó 5-ik uhlánus ezred. — A 62-ik dandár, melyhez a 32-ik házi ezred, 69-ik

Május 8.

El mellőlem csábitó. A haza érdeke, minden személyes érdek fölé helyezendő.

Május 13.

Nincs pénzök. Ez már baj, most, midőn a nagy nap küszöbön áll. Avagy talán bizalmatlanok irántam. Majd megtudom.

Május 14.

Valóban elfogyott a pénzök, azaz nekem ezt mondták. Ily körülmények mellett nem akarván jó híremet mint kortes kockázatni, visszavonulok, azaz...

Május 16.

A főispán megveregette a vállamat. Aztán vezekelve le a bűneit János bátyánk... Ha jól sikerül, gondom lesz rája.

Mégis derék ember! És én félre ismertem ezt! No de nincsen még későn. Be fogom bizonyítani, hogy méltó vagyok a belém helyezett bizalomra.

Azt mondják, egy magas állást tartogatnak a számomra. Csak nem miniszterelnöksége? No, ezt el sem fogadnám, mert a mai viszonyok közt inkább vagyok hivatalosolga, mint miniszterelnök.

Május 17.

Ez már mégis sok. Az a nápic ellenzéki nekem esett. Leleplez, felfedi elveim köpenyforgatását. Ugyan törődöm én vele. Minek lépett fel, ha nincsen pénze. Ha pedig van, minek tartogatja. A választási napra kell... Lári-fári, addig csak nem akarja, hogy levegőből éljenek a kortesei?! Ebből már értem, a levegőből, én részemről csak annyit kérek, mint a vízből, és az ő ellenzékiekedéséből. Nem ér mind a három együttvéve egy hajító fát. Bolond az, aki koplal, mikor jóllakhatik, számár az, aki vizet iszik, mikor bort ihatik. Ugyvan, János!

Jelliasich ezred, a 24-ik vadászszázalój, a 38-ik Mollináry ezred és a 86-ik szabadkai ezred, Szekesfehérvár és Pápa között fogják gyakorlataikat tartani. Esen gyakorlatoknál hir szerint jelen lesz maga a király is.

— **(Kinevezés.)** A pénzügyminiszter Szinetár Endre sátoraljaujhelyi adótitstet a siklósi m. kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki.

— **(Szociálizmus a szószéken.)** Mohácsi levelezőnk írja: Flesch Ármin dr. rabbi, zsidópüsködör hitszónoklatot tartott a szociálizmusról. A beszéd alap gondolata az volt, hogy a munkaadóknak is teljesíteniök kell a munkások azon kívánságait, amelyeknek a jogosultságához meg van az alap. A beszéd általános benyomást keltett.

— **(Kutyáktól fölfalt csecsemő.)** Alig tizenhat éves volt még csak Cz e i c h Sibilla diósberényi, tolnamegyei hajadon és máris szerelemre gyuladt a falu egyik deli legénye iránt. A szerelemnek titkos bűne is támadt és Cz e i c h Sibilla anyának érezte magát. A kis ártalant azonban, édes anyja tanácsára, nem hagyta rendesen megszületni, hanem szülés előtt megölte. Bájitalt ivott, melyet édes anyja kotyvaezett neki, mitől azután a magzat elpusztulva jött a világra. Ekkor elásták a szőlőbe, honnan a kutyák kikaparták és megették. Cz e i c h Sibillát kuruzsló anyjával együtt átadták a büntető bíróságnak.

— **(Táncvigalom halállal.)** A Bodó György féle mohácsi korcsmában agyonszurt T a s y Viola Ferencet tegnap, szerdán tették örök nyugalomra. A temetésen, amelyen óriási közönség jelent meg, C s á k i István ref. segédlelkész tartott könyvekig megható beszédet. Utána K a l m a István tanító ékes rigmusokban bucsuztatta el a halottat. Ezt megelőzve és utána a „Földmivesek olvasóköre“ kebeléből alakult dalárda énekelt H e g e d ű s Lajos dirigálása mellett több gyászdalt.

— **(Vásár.)** Folyó hó 3 án Baranyavárott — mint onnét levelezőnk írja — országos vásár volt, mely egyike volt az ott végbemenni szokott legélénkebb vásároknak dacára annak, hogy ünnepre esett. A kereslet igen nagy volt. Szarvasmarhák, lovak, más vásári cikkek nagy számban hajtat-tak fel.

— **(Királyi felavatás.)** A budapesti tudomány egyetem tanácsa királyi felavatásra három olyan végzett egyetemi polgárt terjesztett föl a kabinetirodához, a ki az idén kitüntetéssel tette le a doktori szigorlatot és egyáltalán egész egyetemi pályája alatt mindig kitűnő tanuló volt. A fölterjesztettek közt egy bölcsész és kettő jogtudor. A kabinetirodától még nem jött le az engedély a felavatás megtartására s így aligha történik meg a most folyó iskolai évben az ünnepélyes felavatás, a mi különben helyes is, mert az idén már a tanárok és tanulók is oszladozó félben vannak. A királyi doktorrá avatás így alkalmasint a jövő iskolai évnek lesz egyik fényes megnyitó ünnepe.

— **(A legényegylet nyári mulatságot)** rendez vásárnap, e hó 9 én az üszögi erdőben. Lesz dal és tánc bővíben. A talp alá való Kóródi bandája huzza. Akinek tehát táncolhatnékja van: lépjen ki vasárnap délután az illatos üszögi erdőbe.

— **(A sirásó nyilatkozik.)** Lapunk tegnapelőtti számában megjelent „Temetés temetés nélkül“ című hírünkre Á m o n János sirásótól nyilatkozatot vettünk, melyben erősen tiltakozik az ellen a vád ellen, hogy Páky György az ő mulatsága következtében nem nyert eltakarítást annak idejében. Ugyanis nevezett sirásónak szigorú utasítása van a főszámvevőtől, hogy senki sem temethető el az általa is aláírt igazolvány nélkül; ilyent pedig a kérdéses temetést rendező Wranitsch cég nem hozott, tehát nem is bocsáthatott sirhelyet rendelkezésre, mivel ebben az esetben, mint a szigorú tilalom megszegője, kenyerét vesztette volna. Tehát kétségtelen, hogy nem a sirásó a hibás a multkori botrányos temetésért.

— **(Opera-társulat Pécsen.)** Fülöp Alfréd fővárosi zenetanár opera és operett társulatával a jövő hét folyamán Pécsre érkezik és itt néhány előadást tart. A nekünk előre beküldött műsor nyomán megírhatjuk, hogy miben gyönyörködhetnek azok, a kik megnézik az előadást: Induló. 1. „Nero“ költemény Szomorv Károlytól, szavalja Ligethy Jenő. 2. Nagy ária a „Traviata“ operából, éneklő Fülöp Riza. 3. „Vallomás“ hegedűn előadja Fülöp Alfréd. 4. „II. Rákóczy Ferenc fogsága“ zongorán előadja Tronner Géza. Záradékol „Varázshegedű“ vig operett 1 felvonásban. Az előadás este 8 kor kezdődik. Ma nevezett társulat Mohácson tart előadást.

— **(Pénzes emberek figyelmébe.)** A város tanácsa közhírré teszi, hogy az 1895. évre szerkesztett tőkekamat-adó kivetésű lajstrom f. évi június hó 11-től június hó 18-ig terjedő 8 napra, a városi pénztári hivatalban közszemlere kitéve lesz, mely az érdekeltek által a hivatalos órák alatt betekinthező. Megjegyeztetik, hogy a kivetés ellen azon

felek, kik már a megelőző évben voltak ezen adó nemmel megterhelve, a kivétési lajstrom készítésétől számított 10 nap alatt, vagyis f. évi jun. hó 26-ig bezárólag, ellenben azok, kik ezen adóval a folyó évben rovatok meg először, ezen adótartozásoknak adókönyveikben történt bejegyzésétől számított 15 nap alatt felebezhetnek, mely felebezések a városi közigazgatási bizottsághoz címezve, írásban s okmányoltan, a hivatalos órák alatt a kir. pénzügyigazgatásnál nyújtandók be.

— **(Szökőkút a színház előtt.)** Ne gondolja ám az olvasó, ha e hír címét elolvassa, hogy annyira fényessé akarja tenni a tek. városi tanács Pécs városát, miszerint az új színház elé szökőkutat épített. Oh legkevesebb sem; ez más valami volt. Egy homokkal jól megrakott terhes szekér indult el a színházi építkezéstől, mikor egyszer csak az ott levő vízvezetési csapot a kerékkel felszakította. Rettenetes magasságu vízszög tört ki erre a vezetékéből csuron vízzel áztatva az arra járókat. Persze volt lótas-futás... tüzoltó... nem tüzoltó, igen a tüzoltók jöttek vizet oltani, tudniillik a csapot megigazították, így azután rend lett. Ja ez nem is történhetett másképp?!

— **(Még egy öngyilkosság.)** Ugy látszik, a meleg idő gyakoriabbakká teszi az öngyilkosok Übungsmarsát. B o s n y á k János, harmadéves jogász, a ki gimnáziumi tanulmányait kitérő eredménnyel Pécsen végezte, — mint mohácsi tudósítónk sürgönyzi — ma délután, szüleinek lakásán agyonlőtte magát. A mohácsi görög keleti esperes gyönyörű szép lányához intézett leveléből kitérő, hogy boldogtalan szerelem vitte a halálba. Temetése holnap lesz.

— **(Törvényesület.)** Közeledik az idő, mikor Themis istenasszony kivonul két hónapra a parafusokkal teliedelt vizsgált füstös falu átriumokból s elvonulva az árnyak-ligetek hűvös ölére, sutba dobja a vaskos kodexeket és faszecskéket. A bekötött szemű isten-asszony papjai is utra indulnak ilyenkor s megy kiki oda, ahova a guszta, meg a zsebe engedi. Julius és augusztus hónapok a kir. táblánál is szünetet képeznek s mint halljuk: most állítják össze a bírák és bírósági tisztviselők szabad sárgulási jegyzékét, melyhez ha megadódik a kegyelmes miniszteri hozzájárulás, egykét-hét mulva csöndesebbek lesznek a bíróságok télen hideg, nyáron forró helyiségei.

— **(Növendékpapok felvétele.)** A kik magukat a papi pályára szánták, azok érdekében közöljük, hogy a felvételi vizsgálatok a pécsi papnevelő intézetbe f. évi július hó 1. és 2. napjain fognak megtartatni. Kívánatos azonban, hogy az illetők már előbb személyesen jelentkezzenek az intézeti aligazgatónál, mely alkalommal a szükséges bizonyítványokat is magukkal kell vinniük.

— **(Fogott a jó szó.)** Azt a kritikus és tuvarosok által sokat átkozott zökkenőt az indóház és Majláth-utca sarkán megszüntetik, a mennyiben nem várva be az e tárgyban közbevetett felebezés leérkezését, már ma hozzáfogtak az áthidalás készítéséhez. Polgármesterünk saját felelősségére intézkedett így, a minek meg lesz az a haszna, hogy bevégezett tényekkel szemben a felebezés tárgy talanná válik. Nagyon helyesen.

— **(Vasuti késedelem.)** A reggel 5 óra 15 perckor Pécsre érkező budapesti személyvonat csak délelőtt 9 óra 20 perckor érkezett meg. A késedelem oka az volt, hogy a pályatest Pincehely és Simontornya állomások között a tegnapi felhőszakadás folytán alaposan megrongáltatott, a mennyiben a víz a sínek alól kimosta a földet. Ennek következtében az éjjel közlekedő tehervonat 15 kocsija kisiklott, és bizony teljesen tönkre is ment. A Budapestről utazó közönség csak átszállással jöhetett Pécsre, ugyanígy fog történni ma és holnap úgy a fővárosból, mint Pécsről utazó közönséggel. Ezzel a megkésített vonattal érkezett Pécsre Szász Károly ref. püspök is öccsével holttestéhez.

Az elefánt.

(Karcolat.)

A zoologia szerint az elefánt a vastagbőrű ősemleők fajához tartozik. Azt mondják, hogy nagyon türelmes és okos négylábú állat, mely még biciklizni is megtanul. Óshazája Afrika. Ez volna az egyik elefánt. Európában egy másik válfaja van meghonosulva, mely Darwin szerint eredetét a ma jomtól veszi és rokonához hasonlóan szintén nagyon okos és türelmes két lábú állat, „ki” még biciklizni is szokott. Rendes foglalkozása azonban a gavallér szállítás. Igen, ő gavalléroknak utazik...

Tegnapelőtt egyik ismerősünk, — ki már vagy husz esztendő óta nyög Hymen rósszáncainak ónsulya alatt s már unokája is van, a Nádor előtt

találkozik egy ugri-bugri kis falusi asszonykával, kinek a férjével ő meglehetősen jó barátságban van. Ismerősünk, — nevezzük Poczik urnak, — aszonnal vig ábrázatát vág a a menyecskével tőle telhető módon elkezd nyájaszkodni.

— Felénk se néz Poczik ur, — apprehendál az asszonyka, — no persze, mert az ön igényeit egy szerény falusi ház ki sem elégítheti?!

— Óh kérem nagyság, — gesztikulál mosolygva Poczik ur, — mindig a legnagyobb szerencsémnek tartottam, ha a kegyetek vendégmesteré, kedves hajlékában tölthetem az időmet. Hanem tetszik tudni, a hivatal... az az átkos hivatal kötve tart.

— Kifogásnak ez is jó; apropos, tudja, hogy a férjem jövő héten Eszékre utazik?!

Poczik urnak nagyot rándul a homlokán levő ráncgyűjtemény e kijelentésre s a gömbölyű kis menyecskén végig legeltetve zöldes szeméit, ravaszul mosolyog:

— A jövő héten Eszékre utazik?!... ejnye teremtette, pedig épp a jövő héten akartam nagy sádeknál tiszteletemet tenni. Már gondoskodtam is kocsiról.

— Tudja mit Poczik ur, — csintalankodik az asszonyka — tréfáljuk meg a férjemet. Mig ő Eszéken jár: mulassunk egy nagyot minálunk, jöjjön ki.

— Nem lesz gyanus?

— Az ám erre nem is gondoltam. Hanem ezen is segíthetünk: jöjjön másodmagával, például egy jó barátjával s így minden gyanusítás ki lesz zárva.

— Pompás terv, aranyos eszme!... hej de boldog ember, kinek ilyen zseniális felesége van!

— Jó jó Poczik ur, csak ne hizelegjen. De valamire kérem. Mielőtt jövő kedden kijönnének, írjon az én nevemre egy levelet, melyben biztos jövetelük felül értesíteni fog engem.

— Óh minden bizonynyal aranyos, drága lélek. Tehát addig is kiszitband.

Három nap mulva Poczik ur kéjes gondolatokban ringatózva a következő sorokat veti koronás vizitkártyájára.

„Imádott Nagyság! A kitűzött időben ott lesz kézsókoló rabszolgája Poczik Zebulon.”

Aztán a hivatalos főnöksége alatt levő szöszkehaju, leányképu gyakornoknak így szól:

— Lőcs ur kedden reggel készüljön utra. Velem fog jönni.

— Szolgálatjára tönök ur, válaszol a hivatalában tulbuszó gyakornok, ki egy szóval sem firtatta, hogy hová s miért kell utaznia.

Poczik ur pedig így gondolkodott magában:

— Ezt a kölyket viszem ki magammal; ez legalább nem rontja el a terveimet.

Poczik ur és Lőcs gyakornok nagyot mulattak a falusi kis menyecskénél s estefelére járván az idő, Poczik ur legjobbnak véli terveit végrehajtani, illetve az asszonykát hálójába keríteni, aztán szép csöndesen hazakocogni Pécsre. A dúsan megrakott asztal mellől fölkelve s Lőcs távollétét észre sem véve kibotorkál a szivarfüstös szobából, hogy a menyecskét fölkeresse. Mindenik szoba ajtaján kocog s fülel, de sehol semmi nesz, sehol semmi zaj. A menyecske eltűnt. Mint az éhes fenevad, úgy szimatol, szaglász tovább Poczik ur s kifelé indul az udvarba, hol az éléskamra ajtajánál csöndesen meglapulva leskelődött a gömbölyű asszonykára. Egyszer csak valami megmozdul az éléskamrában. Aztán hangok hallatszanak:

— Egyetlen Mariskám!

— Óh drága Lőcs!

— Czupp!

— Detto, detto stb. . . .

Poczik ur elsáppad. Poczik ur elkékült:

— Meg vagyok csalva!

Egy félóra mulva Poczik ur és Lőcs ur bucsuznak a szép asszonytól. Poczik ur lassan így susog a menyecskéhez:

— Mindent tudok, mindent hallottam, a mi a spajzban történt. Megírom a férjének.

— Mit, még fenyeget? Majd én küldöm el azt a vizitkártyát a feleségének; ezt itt ni, amelyiken ezt írja: „Imádott nagyság stb.” Oktalan vén hullóje, tudom kinadrágozja érte a felesége!

— Az egekre kérem, csak azt ne tegye; inkább kijöjjön máskor is — Lőcs csel.

— Akkor tovább is jó viszonyban leszünk egymással, — kacag az asszonyka, — csak azt kikötöm tisztelt elefánt úr, hogy ne igen nyujtógassa ám felém az ormányát, mert majd ráütök ezzel a vizitkártyával. Hahaha!

Poczik urat a guta környékezi, valahányszor a nyurga gyakornok ezt kérdi tőle:

— Főnök ur kérem, mikor megyünk ismét falura?!

Berczi.

TÁVIRATOK.

— **Sikkasztó konzul.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rustschukból jelentik, hogy Dimitraki effendi volt török konzul ellen sikkasztás miatt megindították a vizsgálatot. Ugyanis a hivatalos pénzekből nagyobb összeg hiányzik. A konzul azonban tagadja, hogy ő követte volna el a sikkasztást.

— **Terjed a muszka civilizáció.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Kölnische Zeitung” pétervári jelentése megerősíti a hírt, hogy az orosz kereskedelmi és hadügyminiszter közt tárgyalások folynak egy a Mandzsuria vezető vasut építése tárgyában, a mely Sziberiába is elágaznék. A vasutat valószínűleg egy vasuti ezred fogja kiépíteni.

— **Elítelt esztergályos** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szegeci törvényszék által nemrégiben elítelt szociál-demokratákat a „Népszava” című munkáslap feldicsérte és mint követendő példát állította őket a magyar munkások elé. A cikkely szerzőjét ma vontá felelősségre a budapesti sajtóbíró-ság, és Grossmann esztergályos segédet négy hónapi álamfogházra ítelték.

— **Egy a sok közül.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kanitz Manó fővárosi „bankárt”, kinek a váci-utcában van az üzlete, a rendőrség letartóztatta. A jeles firma megbízóinak pénzét sikkasztotta el, köztük Csáky Kálmán grófné, Pongrác Emil báróné, Kubinyi altábornok, és egy közös hadseregbeli ezredes pénzeit, azonkívül alkalmazottainak óvadékait. Kanitz évekkal ezelőtt a bécsi Rotschild-ház pénztárosa volt, a hol száz ezreket sikkasztott. Később börzejáttékkal egy fél-milliót nyert. Ekkor vette feleségül a híres operett primadonnát, Tellheim kisasszonyt. A sikkasztásokra Rotschildék ezután jöttek rá, a mikor Kanitz urat hét évre el is csukták. Ilyen dicső mult után került csak Budapestre.

— **A hadügyminiszter válasza.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Krieghammer b. közös hadügyminiszter a delegáció tavalyi határozataira a következő válaszokat fogja adni:

„Eddig nem jutottam abba a helyzetbe, hogy egy felállítandó harmadik katonai akadémia részletes tervei költségvetésének elkészítésére engedélyeztet 40.000 frtnyi hitelt igénybe vehessem.”

Konstatálja ezután, hogy jelenleg már a kőszegi, kassai és kismártoni katonai alreáltanodák növendékei is köteleztettek a magyar nyelv tanulására.

Az okkupációs hadsereg rendkívüli szükségleteire a magyar korona országról 1,034,586 frt fizetendő.

Az okkupált tartományok adminisztrálása áldozatot nem vett igénybe, sőt 45.000 frt felesleggel zárul.

— **A keleti harctérről.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Times”-nek jelentik Hongkongból, hogy a „Rainboco” angol cirkáló hajó parancsot kapott, hogy haladéktalanul Formozába induljon.

Felebbviteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Június hó 10.

1. Száuj Ede — Kiss Endre d. e. 8 óra.
2. Prekodravác Iván — Pick Ádám és neje d. e. 8¹/₄ óra.
3. Stern András — Czuni András és társa d. e. 8¹/₂ óra.
4. Podrumác Gyuké — Schaller Frigyes és neje d. e. 8¹/₄ óra.
1. Lang László — Zetovits József örökösai d. e. 9 óra.
2. Dr. Tarmai Károly — Jagits József d. e. 9¹/₄ óra.
3. özv. Gombár Mihályné — Biró Juli és társai d. e. 9¹/₂ óra.
4. Szakos Ferenc — Róth Dávid d. e. 9¹/₄ óra.
5. Balog János és társa — Kovács János d. e. 10 óra.
6. Breitenbach J. és Ján. — Petz József d. e. 10¹/₄ óra.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A Somogyi színigazgató tulajdonát képező

szinkör (aréna)

szabad kezű eladó. Bővebb felvilágosítást ad Nagy Ferencz tényképzés. (Iskola-utca 15).

Önkéntes árverés.

Néhai Bach Jánosné szül. Liter Katalin hagyatéki tömegéhez tartozó a pécsi 297. sz. tjkvben felvett + 515. hrsz. 334. sz.

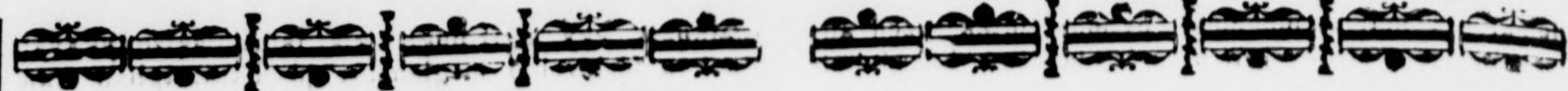
ház és udvartér,

mely a belvárosban a plébánia-köz és megye-utca sarkán fekszik, a pécsi kir. tkvi hatóságnak 4129/1895. sz. önkéntes árverést rendelő végzése alapján 4000 frt kikiáltási ár mellett 1895. évi június hó 28-án d. e. 10 órakor a tvszék árverési szobájában el fog árvereztetni. Az árverezők 400 frt bánatpénzt kötelesek letenni.

Pécsett, 1895. június 1-én.

Az örökösök megbízásából:

Dr. Toldi Béla,
ügyvéd.

Egy három szobás

LAKÁS

az első emeleten, f. évi augusztus 1-től, valamint

egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbe adandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában. (Széchenyi-tér, a megye- és Mária-utca sarkán.)

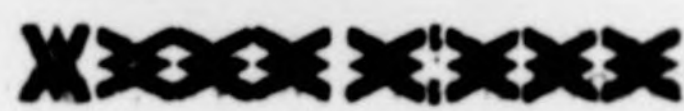

ZONGORA RAKTÁR

kölcsönző

INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban. Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak. Bécs és a vidék részére

Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyári raktára Pécsett.

Ajánlom a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Pécsett

legnagyobb raktáramat

izléses és legelegánsabb kivitelű mindennemű

kész férfi- és gyermek-ruhákban

igen olcsó árakon.

A ruhák Bécs egyik legelőkelőbb szabó műtermében készülnek és így szolid készítésük, ugy divatos kiállításuk a legmagasabb igényeket kielégíthetik.

Mérték szerinti megrendelések elfogadtnak és legpontosabban eszközöltetnek.

Tévedések elkerülése végett különösen hangsúlyozom, hogy üzlethelyiségem ideiglenesen **Bazár épület** udvari helyiségében a „Gazdák tejcsarnoka“ mellett van.

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.